

Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi tarafından hazırlanan Katı Atık Yönetimi Etüt Projesi için Alman Kalkınma Ajansı ile 500 bin euroluk hibe anlaşması yapılmış, ancak bu hibe, Devlet Planlama Teşkilatının 14/02/2005 tarihli yazısı ile projenin İller Bankasından alınabilecek krediyle yapılabileceği görüşüne dayanılarak reddedilmiştir.

Dicle Vadisi Rehabilitasyon Etüt Projesi için Türk-İspanyol Ekonomik ve Mali İş Birliği Protokolü kapsamında 350 bin euro hibe sağlanmasına karar verilmesine rağmen, bu proje, Devlet Planlama Teşkilatı tarafından 03/04/2005 tarihli yazı ile projenin 2005 yatırım programında olmaması gerekçe gösterilerek reddedilmiştir.

Suriçi Tramvay Projesi için Deutsche Bank ile 5 milyar euroluk ve on beş yıl vadeli, beş yıl ödemesiz kredi anlaşması yapılmasına rağmen, İller Bankası Genel Müdürlüğü 16/03/2005 tarihli yazıyla teminat veremeyeceğini bildirmiş ve proje şu an itibarıyla rafa kaldırılmıştır.

Yine, Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi tarafından hazırlanan Kentsel Gelişim Projesi 2005 Türkiye-Avrupa Mali İşbirliği Programına sunulmuş ve Avrupa Komisyonu Türkiye temsilciliğince 9 milyar 926 bin euro hibe sağlanmasına karar verilmiş olmasına rağmen, 18/04/2005 tarihli Devlet Planlama Teşkilatı yazısında hibenin 6 milyar euroya indirilmesi ve kalan miktarın Gaziantep, Şanlıurfa ve Erzurum illerine dağıtılması kararlaştırılmıştır. Ancak, diğer illerden proje sunulmadığı için geriye kalan 4 milyar euro hiçbir bölge belediyesince kullanılmamış, sağlanan hibenin heba edilmesine göz yumulmuştur.

Mevzuatının dörtte 3'ü yerel ve bölgesel düzeydeki uygulamalarla ilgili olan Avrupa Birliğinin toplumsal katılımcılık ve yerindelik ilkeleri çerçevesinde, halkın seçtiği temsilcilerin mali ve yönetsel açıdan güçlendirilmesi, kentsel ve bölgesel anlamda karşılaşılan sorunların çözümü için son derece olumlu bir uygulamadır.

Mevcut sosyal ve ekonomik sorunlarla birinci dereceden baş etmek zorunda kalan yerel yönetimlerin bu sorunlarla etkin mücadele etmek ve bunların çözümüne bizzat halkı katmak anlamında yönetsel ve mali açıdan güçlendirilmesi için çözüm yolları açılmalıdır. Bu anlamda, merkezi yönetimin alacağı sürdürülebilir ekonomik ve sosyal tedbirler ile Avrupa Birliği ile uyum çerçevesinde alınacak kalkınma fonlarının bölgeye ve kentlere pozitif ayrımcılık çerçevesinde aktarılması, her geçen gün daha kötüye giden bölgesel ve kentsel sorunların çözümü için zaruri hâle gelmiş bulunmaktadır.

Hepinizi grubum adına saygıyla selamlıyorum. (DTP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkürler Sayın Buldan.

Demokratik Toplum Partisi Grubu adına ikinci söz sırası Bitlis Milletvekili Mehmet Nezir Karabaş'a aittir.

Buyurun Sayın Karabaş. (DTP sıralarından alkışlar)

Süreniz on yedi buçuk dakika Sayın Karabaş.

DTP GRUBU ADINA MEHMET NEZİR KARABAŞ (Bitlis) – Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Sanayi ve Ticaret Bakanlığının bütçesi üzerine, Demokratik Toplum Partisinin düşüncelerini dile getirmek üzere söz almış bulunmaktayım.

Ben de İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nin kabul edilisinin 59'uncu yıl dönümü dolayısıyla, Türkiye'de demokrasinin eksiksiz yerleşeceği umuduyla tüm insan hakları savunucularını saygıyla selamlıyorum.

Bilindiği gibi, Türkiye'de, 1963 yılında başlayan beş yıllık kalkınma programlarıyla, sanayileşme modeli hedefiyle, Türkiye ilerlemeye başlamıştır, ancak 1980 yılına geldiğimizde, hem sanayi stratejisinde hem de ekonomi politikalarında yeni bir dönüm noktası başlamıştır. 1980 öncesinde ithal ikameci sanayi politikası uygulanıyorken, 1980'den sonra Türkiye'deki sanayi politikası, ihracata yönelik sanayi politikası olarak benimsenmiştir. Hepiniz kabul edersiniz ki, ihracata yönelik sanayi politikasını önünüze koyarsanız, birçok devletin bulunduğu ve yarıştığı dünyada, siz de bu